

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej oddalił odwołanie ubezpieczonego Z. R. od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 3 kwietnia 2019 r. odmawiającej prawa do emerytury pomostowej, określonej przepisami ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r. poz. 664 - zwanej dalej u.e.p.).

Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony Z. R., urodzony (...), w dniu 11 marca 2019 r. złożył kolejny wniosek o prawo do emerytury pomostowej. Wnioskodawca wykazał 34 lata 3 miesiące i 6 dni okresów składkowych oraz 4 dni okresów nieskładkowych, czyli łącznie 34 lat 3 miesiące i 10 dni stażu ubezpieczeniowego, w tym 6 lat 7 miesięcy i 14 dni pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ((...) S.A. w B.). Ubezpieczony przez całe swoje zawodowe życie pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W decyzji z dnia 3 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że wnioskodawca nie spełnia warunków opisanych treścią art. 4 w związku z art. 49 u.e.p.

Według Sądu Okręgowego powyższy stan faktyczny pomiędzy stronami jest bezsporny, zatem, Sąd ten oddalił wnioski dowodowe w przedmiocie przesłuchania zawnioskowanych w treści odwołania świadków jak również dołączonych dokumentów, uznając dowody te jako zbędne.

W odwołaniu od przedstawionej decyzji organu rentowego z dnia 3 kwietnia 2019 r. ubezpieczony wskazywał, że pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przez okres 18 lat 11 miesięcy, wnosząc przy tym o zaliczenie do pracy

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze dodatkowo zatrudnienia na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w następujących okresach:

- od 1 listopada 1993 r. do 15 listopada 1994 r. w Firmie (...) w M.,
- od 1 stycznia 1996 r. do 30 listopada 2001 r. w (...) Spółce Jawnej S. i Wspólnicy w B.,
- od 26 listopada 2002 r. do 17 sierpnia 2003 r. w firmie (...) w W.,
- od 4 listopada 2004 r. do 16 lipca 2005 r. w firmie Usługi (...) w K.,
- od 17 lipca 2005 r. do 31 marca 2009 r. w Firmie Handlowo-Usługowej (...) A. Z. w B..

Oceniając żądanie odwołującego się, Sąd Okręgowy przywołał treść art. 4 oraz art. 49 u.e.p., twierdząc, iż art. 4 pkt. 6 u.e.p. wymaga, aby ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 u.e.p., zaś ubezpieczony nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego fakt wykonywania przez niego tego rodzaju pracy. Tym samym ubezpieczony nie wykazał, aby wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 u.e.p.

W związku z tym, skoro ubezpieczony nie spełnił wszystkich przesłanek wyrażonych w art. 4 u.e.p., to – zdaniem Sądu Okręgowego - nie przysługuje mu prawo do emerytury pomostowej w oparciu o ten przepis.

Ponadto Sąd ten, przywołując treść art. 49 u.e.p., podniósł za Sądem Najwyższym,

iż warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową - w świetle art. 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych - jest legitymowanie się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (w rozumieniu tej ustawy lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, a więc po 1 stycznia 2009 roku. Natomiast osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu obowiązujących przepisów, czyli na podstawie art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Według Sądu Okręgowego ubezpieczony na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych, czyli na 1 stycznia 2009 r., nie spełnił przesłanki wyrażonej w art. 49 pkt. 3 u.e.p., gdyż wprawdzie wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i jest to praca wykonywana w warunkach szczególnych, lecz jedynie w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ jest ona wymieniona pod poz. 2, działu VIII, wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, które jest stosowane do tej ustawy. Sąd ten jednak wyraźnie podkreślił, że ustawa o emeryturach pomostowych zawiera inny katalog prac uznawanych za wykonywane w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (tak załączniki 1 i 2 do tej ustawy). Stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony nie znajduje się w tych wykazach, zatem praca ta, nie jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych. Jednocześnie Sąd ten podniósł, iż w załączniku nr 2 do u.e.p. pod poz. 8 wymieniono prace kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym, pod poz. 9 prace kierowców pojazdów uprzywilejowanych, a pod poz. 10 prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957r. Sąd Okręgowy wskazał przy tym, że z zeznań ubezpieczonego jednoznacznie wynika, że świadcząc pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, nie kierował pojazdami przewożącymi towary niebezpieczne, jak i pojazdami uprzywilejowanymi, wymienionymi pod poz. 9 i 10 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Przewoził bowiem w tych okresach materiały sypkie, tj. piasek, żwir, ziemię oraz wysłodziny browarniane.

W związku z tym, skoro ubezpieczony na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych nie legitymował się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej u.e.p., to nie posiada on prawa do emerytury pomostowej w oparciu o art. 49 u.e.p.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

W apelacji od zaprezentowanego rozstrzygnięcia ubezpieczony zarzucił Sądowi pierwszej instancji:

1. obrażę prawa materialnego, a to art. 49 w zw. z art. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

w rozumieniu tej ustawy to jedynie praca wymieniona w wykazie stanowiącym załącznik do w/w ustawy pomostowej, podczas gdy jak wynika wprost z art. 3 ust. 7 wymienionej ustawy „Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w

życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS”;

2. z ostrożności błęd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu, że do 31 grudnia 1998 r. nie wykonywałem przez wymagany prawem okres do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W oparciu o przedstawione zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do emerytury pomostowej od dnia 14 lutego 2019 r., ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy temuż Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zdaniem apelującego, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 49 ustawy pomostowej, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze,

w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, ale w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Stosownie natomiast do treści art. 3 ust. 7 tej ustawy, za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Oceny rodzaju pracy, jaka ubezpieczony wykonywał przed dniem wejścia w życie ustawy pomostowej należy zatem - jak podnosi skarżący - dokonywać nie tylko w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy, ale również z uwzględnieniem tych, które były aktualne w dacie wykonywania przez ubezpieczonego pracy. Wobec powyższego, jeżeli odwołujący, przed dniem wejścia w życie ustawy pomostowej, wykonywał przez wymagany ustawą czas pracę wymienioną w poprzednio obowiązującym wykazie prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a która nie widnieje w załączniku do obowiązującej obecnie ustawy pomostowej, to również przysługuje mu prawo do emerytury pomostowej. Odmienna interpretacja powołanych przepisów ustawy - w ocenie skarżącego - zmierzałaby natomiast do naruszenia zasady niedziałania prawa wstecz, a także konstytucyjnych zasad ochrony zaufania obywateli do państwa i podejmowanych przez niego działań oraz równości obywateli wobec prawa. Nie do pogodzenia z wymienionymi zasadami demokratycznego państwa prawa jest bowiem przyjęcie, że pomimo, iż ubezpieczony wykonywał, przez wymagany ustawą czas, pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zgodnie z obowiązującymi przez cały okres jego zatrudnienia przepisami, to wobec wejścia w życie ustawy pomostowej, w której zawężono krąg prac tego rodzaju, eliminując m.in. ten rodzaj prac, który wykonywał ubezpieczony, nie należy mu się już prawo do wcześniejszej emerytury.

Zatem, wobec wykazania u wnioskodawcy okresu 18 lat i 11 miesięcy pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, który to rodzaj prac znajdował się w wykazie A (dział VIII, poz. 2), będącym załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. (Dz. U. z 1983r., nr 8, poz. 43 ze zm.), do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS, zasadne jest przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury, tzw. pomostowej.

Ponadto skarżący wskazał, że również i okres jego pracy sprzed 1986 r. winien zostać uznany za okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Pracował wówczas bowiem przez ok. 4 lata w Polskim Czerwonym Krzyżu również jako kierowca, a także przez ponad 2 lata jako konduktor - konserwator wyciągów krzesełkowych w tzw. (...) w S., co wymagało pracy na wysokościach.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Przyjmując za Sądem pierwszej instancji, iż przed dniem 1 stycznia 1999 r. i po dniu 31 grudnia 2008 r. ubezpieczony nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, uznał, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należy wskazać, iż Sąd Apelacyjny, w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18; C-624/18 oraz C-625/18 oraz wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia

5 grudnia 2019 r. (II PO 7/18) i nominacją w dniu 16 października 2019 r. Sędziego Beaty Torbus do pełnienia stanowiska sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach, bezpośrednio poprzedzonej stałą (bezterminową) delegacją do orzekania w Sądzie Apelacyjnym na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od dnia 1 listopada 2015 r. na czas nieokreślony, stwierdza, że skład wyznaczony do rozpoznania niniejszej sprawy jest prawidłowo obsadzony i nie zachodzą przesłanki określone w art. 379 pkt 4 k.p.c.

Przechodząc do zarzutów apelacji, przypomnieć zatem wypada, że stosownie do art. 4 cyt. ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Jednocześnie trzeba wskazać, że emerytury pomostowe zostały wprowadzone do systemu ubezpieczeń społecznych ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (u.e.p.), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 r. Emerytury pomostowe, choć są świadczeniami emerytalnymi, różnią się od emerytur, wypłacanych na podstawie ustawy emerytalnej osobom, które osiągnęły powszechny wiek emerytalny.

Ustawa

o emeryturach pomostowych dopuszcza odstępstwa od przesłanki wymienionej w jej art. 4 pkt 6. Zgodnie bowiem z art. 49 u.e.p., prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, spełnia warunki określone

w art. 4 pkt 1-5 i 7 (w tym warunek osiągnięcia wieku 60 lat w odniesieniu do mężczyzn -

art. 4 pkt 3) i art. 5-12, a w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach,

o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Przepis art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze

w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o przedmiotowe świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem. Wskazać zatem należy, iż przepis art. 49 u.e.p. - wbrew odmiennym twierdzeniom skarżącego - nie odwołuje się do przepisu art. 3 ust. 7 u.e.p.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, przepisy przyznające prawo do emerytury pomostowej, tj. art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturze pomostowej uprawniające do emerytury we wcześniejszym wieku 60 lat, należy interpretować ściśle, bowiem nabycie prawa do takiej emerytury jest swoistym przywilejem i nie można stosować wykładni rozszerzającej powyższych przepisów, a w szczególności jeżeli chodzi o rodzaj pracy i jej charakter czy też stanowisko pracy. W świetle powyższego niezasadne są zawarte w uzasadnieniu apelacji twierdzenia skarżącego, iż nie do pogodzenia z wymienionymi zasadami demokratycznego państwa prawa jest bowiem przyjęcie, że pomimo, iż ubezpieczony wykonywał, przez wymagany ustawą czas, pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zgodnie z obowiązującymi przez cały okres jego zatrudnienia przepisami, to wobec wejścia w życie ustawy pomostowej, w której zawężono krąg prac tego rodzaju, eliminując m.in. ten rodzaj prac, który wykonywał ubezpieczony, nie należy mu się już prawo do wcześniejszej emerytury.

Powtórzyć zatem trzeba, iż przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter norm bezwzględnie obowiązujących, zaś instytucja emerytury pomostowej podlega ścisłej wykładni. Przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie, co oznacza, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych. Podkreślić też trzeba, iż do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się ani art. 5 k.c., ani art. 8 k.p., bo przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter przepisów prawa publicznego. Nie jest możliwe opieranie rozstrzygnięcia sądu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych o zasady sprawiedliwości społecznej, czy też inne klauzule generalne. W judykaturze utrwalony jest pogląd o braku podstaw do stosowania owych zasad w sporach z zakresu ubezpieczeń społecznych (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., sygn. akt III UK 214/10, wyrok z dnia 23 października 2006 r., sygn. akt I UK 128/06).

Zatem, w świetle przepisów art. 4 i art. 49 u.e.p. nie ma podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie może być kwalifikowany jako okres pracy w warunkach szczególnych lub pracy o szczególnym charakterze, w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11; z dnia 4 września 2012 r., I UK 164/12; z dnia 22 lipca 2013 r., III UK 106/12, z dnia 4 grudnia 2013 r., II UK 159/13, z dnia 25 października 2016 r., II UK 373/15).

Podkreślenia przy tym wymaga, iż prace w szczególnych warunkach zostały określone poprzez definicję zawartą w art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, wyliczenie rodzajów prac związanych z czynnikami ryzyka występującymi w szczególnych warunkach pracy zawarte w art. 3 ust. 2 u.e.p. oraz wykaz takich prac zawarty w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Natomiast prace o szczególnym charakterze zostały zdefiniowane w art. 3 ust. 3 u.e.p. i wyliczone w załączniku nr 2 do tej ustawy. Zgodnie z art. 3 ust. 1 u.e.p., warunkiem zaliczenia określonego rodzaju pracy do kategorii prac w szczególnych warunkach jest wykonywanie jej w szczególnych warunkach środowiska pracy determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, występowanie czynników ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, stawianie przed pracownikami wymagań przekraczających poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej. Dopełnieniem przytoczonej definicji jest wyliczenie rodzajów prac wykonywanych w szczególnych warunkach determinowanych siłami natury

lub procesami technologicznymi, z którymi związane są wspomniane czynniki ryzyka.

Do pierwszej kategorii należą prace wykonywane po ziemi, na wodzie, pod wodą i w powietrzu. Do drugiej kategorii - prace wykonywane w warunkach gorącego i zimnego mikroklimatu, bardzo ciężkie prace fizyczne, prace w warunkach podwyższonego ciśnienia atmosferycznego i ciężkie prace fizyczne związane z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmiennej pozycji ciała. Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. warunkiem zaliczenia określonego rodzaju pracy do kategorii prac o szczególnym charakterze – czego domaga się wnioskodawca - jest szczególna odpowiedzialność i szczególna sprawność psychofizyczna wymagana przy jej wykonywaniu, zmniejszenie się możliwości należytego wykonywania pracy w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu i życiu innych osób na skutek pogorszenia się sprawności psychofizycznej związanej z procesem starzenia się.

Definicje prac w szczególnych warunkach oraz o szczególnym charakterze opisują kryteria, w oparciu o które zostały ustanowione wykazy takich prac zawarte w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych i o nabyciu prawa do emerytury pomostowej decyduje umieszczenie danego rodzaju pracy w wykazach prac w szczególnych warunkach lub prac o szczególnym charakterze.

W orzecznictwie sądów administracyjnych trafnie przyjmuje się, że wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub „w szczególnych warunkach” nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (por. przykładowo wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 czerwca 2011 r., IV SA/Po 335/11).

Sąd Okręgowy trafnie zatem wskazał, że stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony nie znajduje się w tych wykazach, zatem praca ta, nie jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach lub

o szczególnym charakterze, w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych. Jednocześnie Sąd ten słusznie zauważył, że w załączniku nr 2 do u.e.p. pod poz. 8 wymieniono prace kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów

w transporcie publicznym, pod poz. 9 prace kierowców pojazdów uprzywilejowanych, a pod poz. 10 prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957r. Sąd Okręgowy zasadnie podniósł, że z zeznań ubezpieczonego jednoznacznie wynika, że świadcząc pracę

na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, nie kierował pojazdami przewożącymi towary niebezpieczne, jak

i pojazdami uprzywilejowanymi, wymienionymi pod poz. 9 i 10 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, przewoził bowiem w tych okresach materiały sypkie, tj. piasek, żwir, ziemię oraz wysłodziny browarniane.

Konkludując, Sąd drugiej instancji uznał, że apelacja jest bezzasadna i na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA M. Procek (ref.) /-/ SSA B.Torbus

Sędzia Sędzia Sędzia